

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.10.2007
KOM(2007) 647 slutlig

2005/0246(COD)

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EUROPAPARLAMENTET**

enligt artikel 251.2 andra stycket i EG-fördraget

beträffande

**rådets gemensamma ståndpunkt om antagandet av ett förslag till Europaparlamentets
och rådets förordning om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (moderniserad
tullkodex)**

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EUROPAPARLAMENTET**

enligt artikel 251.2 andra stycket i EG-fördraget

beträffande

rådets gemensamma ståndpunkt om antagandet av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (moderniserad tullkodex)

1. BAKGRUND

Datum för överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument KOM(2005) 608 slutlig - 2005/0246COD): 30 november 2005

Datum för Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 5 juli 2006

Datum för Europaparlamentets första behandling av yttrandet: 12 december 2006

Datum för det ändrade förslaget, som presenterades muntligt för arbetsgruppen för tullunionen (tullagstiftning och tullpolitik): 11 januari 2007

Datum för politisk överenskommelse i rådet: 25 juni 2007

Datum för antagande av den gemensamma ståndpunkten med kvalificerad majoritet: 15 oktober 2007

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Förslaget syftar till att modernisera och förenkla tullagstiftning och administrativa förfaranden ur både tullmyndigheters och näringsidkares synvinkel. Den föreslagna rationaliseringen av tullförfaranden och tullprocesser syftar också till att anpassa tullreglerna till gemensamma standarder för driftskompatibla IT-system.

Förslaget måste ses mot bakgrund av strategin för tillväxt och sysselsättning och ”bättre lagstiftning” i den mån det kommer att förenkla europeisk lagstiftning, vilket leder till lägre kostnader för företagen i Europa och ökad effektivitet, mer insyn och ökat förtroende från allmänhetens sida. Förslaget har även utformats för att uppnå målen med initiativet för e-förvaltning, som ska göra det möjligt för företag att utnyttja modern teknik fullt ut, vilket i sin tur underlättar handeln.

Förslaget är politiskt viktigt, eftersom det kommer att leda till ytterligare ”fördjupning” av den inre marknaden. Det utgör ett stort steg mot att undanröja hinder för ett helt integrerat tullområde. Samtidigt är det en känslig fråga, eftersom

den leder till svåra val och ibland smärtsamma reformer, främst i fråga om att göra medlemsstaternas elektroniska klareringssystem driftskompatibla.

3. KOMMENTARER TILL DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

3.1 Allmänt

Den gemensamma ståndpunkten, som det uppnåddes politisk enighet om den 25 juni 2007, följer de allmänna linjerna i kommissionens ändrade förslag. Ändringarna har gjorts för att ge större klarhet och för att tillhandahålla en mer flexibel och anpassad lagstiftning som tillgodoser behovet av att upprätthålla en lämplig avvägning mellan tullkontroll och underlättande av laglig handel.

3.2 Beaktande av de ändringar som parlamentet föreslog vid första behandlingen

I sin gemensamma ståndpunkt godtog rådet inte alla ändringsförslag från Europaparlamentet, men 36 av de 54 ändringsförslag som parlamentet antagit har förts in i den här gemensamma ståndpunkten, antingen helt och hållet, eller i princip, dvs. med vissa ändringar för att göra texten enhetligare eller tydligare, eller som delvis ändring.

Tabellen i bilagan innehåller en jämförelse av Europaparlamentets ändringar av skälen och bestämmelserna i kommissionens förslag och motsvarande skäl och bestämmelser efter att de ändrats och omnumrerats i rådets gemensamma ståndpunkt.

Ändringar som godtagits av rådet och kommissionen

Rådet godtog ändringarna **1, 4, 6, 7, 8, 12, 17, 20, 21, 32, 33, 35, 38, 49, 52** och **56**, och godtog i princip **2, 3, 9, 10, 16, 18, 31, 36, 37, 39, 42-48** och **50**.

Ändring **26** godtas bara i fråga om tillämpningen av förenklade förfaranden för gemenskapsvaror vid handel med eller mellan territorier som ingår i gemenskapens tullområde, men som inte omfattas av territorierna i sjätte momsdirektivet.

Kommissionen har tidigare godtagit samtliga dessa ändringar, förutom ändringarna **21** och **31**.

I fråga om ändringarna **11** och **13** skiljer sig rådets slutsatser från Europaparlamentets när det gäller vissa bestämmelser om befogenheter och rådet kompletterade vidare parlamentets arbete genom att anpassa andra bestämmelser. Rådet ställer sig dock bakom principen om att anpassa förslaget till det föreskrivande förfarandet med kontroll som har sin grund i artikel 5a i direktivet om kommittéförfarande.

Ändringar som varken rådet eller kommissionen godtagit

Rådet godtog inte följande ändringar som även kommissionen hade invändningar mot:

Ändring **5**, eftersom hänvisningarna till beslutet som ändrar beslutet om kommittéförfarande ska finnas i fotnoten och inte i själva texten.

Ändring **14**, eftersom alla system för godkännande av tullombud faller utanför tullkodexens tillämpningsområde.

Ändring **22**, eftersom en annan ordalydelse skulle kunna äventyra tullens möjligheter att utföra slumpvisa kontroller.

Ändring **23**, eftersom om man tar bort hänvisningen till tullkontors öppettider skulle det gravt underminera förslaget syfte att anpassa debiteringen av tullavgifter, och om man införde en hänvisning till ”alla övriga rättsakter som krävs för att tillämpa tullagstiftning”, skulle det permanenta den debitering av utfärdandet av elektroniska deklarationer som finns i vissa medlemsstater.

Ändring **25**, eftersom det skulle innebära att medlemsstaterna måste hålla sina tullkontor öppna dygnet runt, året runt, vilket kanske är önskvärt, men inte realistiskt för närvarande.

Ändring **26** (delvis), eftersom att enbart tillämpa förenklade förfaranden på sådana varor som transporteras inom en medlemsstat eller mellan vissa medlemsstater inte skulle innebära någon garanti för att mervärdesskattebestämmelserna tillämpas på enhetligt sätt på den inre marknaden.

Ändringsförslag **28**, eftersom det handlar om att tullkodexen ska användas för att fastställa förhandlingsdirektiv för ursprungsregler i avtal om förmånsbehandling, som rådet har ensamrätt till i enlighet med artikel 133 i EG-fördraget och tillämpningen av artikel 187 i EG-fördraget.

Ändringsförslag **29**, eftersom artikeln har ändrats av rådet med resultatet att gäldenärer bör bli gemensamt ansvariga för tullskulden.

Ändringsförslag **30**, eftersom det inte är lämpligt att infoga exempel vid utformning av lagstiftning och grundprincipen att andra garantiformer kan godtas är allt som är nödvändigt i tullkodexen.

Ändringar **40** och **41** eftersom bägge ändringarna feltolkar nuvarande och föreslagna bestämmelser. Cotif-konventionen är ingen internationell konvention som fastställer ett transiteringsförfarande eller garanterar fri transitering och kan därför inte beaktas i dessa artiklar.

Ändring **51**, eftersom det baseras på missuppfattningen att den summariska utförseldeklarationen kan behandlas på samma sätt som den summariska importdeklarationen.

Ändring **53**, eftersom den skulle strida mot subsidiaritetsprincipen.

Ändringar som tidigare godtagits av kommissionen, men som rådet inte godtog

Rådet godtog inte heller följande ändringar som kommissionen tidigare hade godtagit:

Ändring **15**, eftersom artikel 13 i förslaget ska integreras med artikel 11.

Ändring 24, eftersom ändringen, på grund av den nya ordalydelsen i bestämmelsen, skulle göra listan uttömmande [om man antar att ändring 24 inte rör alla språkversioner].

Ändring 54, eftersom den föreslagna artikeln 195 har strukits från den reviderade texten, och rådet anser att kodexen och dess genomförandebestämmelser bör vara tillräckligt tydliga för att förklarande anmärkningar och riktlinjer bara ska behövas i undantagsfall och att det inte finns något behov av att skapa ett tredje regleringslager eller att i kodexen ålägga kommissionen att göra det.

3.3. Nya bestämmelser som rådet infört

I den gemensamma ståndpunkten har rådet infört vissa andra ändringar, som rör både de frågor som togs upp i Europaparlamentets ändringsförslag som beaktade synpunkter från europeiska företagsintressen och dem som medlemsstaternas tulladministration lyft fram. De frågor som togs upp kan delas in i två kategorier: viktiga frågor för tullombudskapet, centraliserad klarering och ”single window” (en enda kontaktpunkt, som ministerrådet uppmanades att ge politiskt stöd till, vilket man också gjorde), samt flera frågor av mindre betydelse: till exempel nationella förenklingar, tillämpningen av garantier och rätten att bli hörd. För dessa frågor har man hittat praktiska lösningar i mån av möjlighet. Ändringar av hur tillämpningsföreskrifter ska antas har också haft betydande följder för den moderniserade kodexen.

De viktigaste ändringarna är följande:¹

Hänvisning till en gemensam ram på gemenskapsnivå för påföljder har tagits bort från skäl 14 (tidigare skäl 12 i kommissionens förslag) i enlighet med artikel 21 (tidigare artikel 22), och skäl 32 i kommissionens förslag har strukits, vilket överensstämmer med att alla hänvisningar till tull och mervärdesskatt i den reviderade kodexen ska strykas, eftersom de skatterna omfattas av annan lagstiftning. Listan över upphävda förordningar i skäl 39 (tidigare skäl 38) har också ändrats.

Europaparlamentets stöd för att behålla vissa befintliga *nationella förenklingar* i tullagstiftningen har inte heller tagits med fullt ut i den gemensamma ståndpunkten. Borttagandet av nationella befogenheter är en hörnsten i den föreslagna reformen, eftersom de kan leda till att medlemsstaterna tillämpar tullreglerna på olika sätt och till att företagen i EU får olika konkurrensvillkor. Inom ramen för denna begränsning har flera bestämmelser som parlamentet rekommenderat antagits, främst i artikel 1.3, i första hand för att införa förenklade förfaranden för förflyttning av varor mellan Europeiska gemenskapen och dess ”speciella territorier”, exempelvis Åland, Kanalöarna och Kanarieöarna.

I fråga om *tullombudskapet* införs genom den gemensamma ståndpunkten villkor som baseras på ”gemensamma” kriterier, som ska uppfyllas av tullombud som verkar i fler än en medlemsstat, eftersom det inte ska avgöras av enskilda medlemsstater. Detta är visserligen inget ackrediteringsförfarande, men det bör ta itu med de farhågor Europaparlamentet, tullombud och vissa medlemsstater givit uttryck för,

¹ Dessa kommentarer sker till artiklarna efter omnumreringen i den gemensamma ståndpunkten; deras tidigare nummer i kommissionens förslag står inom parentes.

och överensstämmer med fördraget och tjänstedirektivet. Genom den gemensamma ståndpunkten kvalificeras också undantagen i artikel 12 ytterligare från kravet att visa att man är behörig att verka som tullombud. Artikel 13 i kommissionens förslag har strukits, eftersom den i princip redan införlivats i artikel 11.

I artikel 16.4 (tidigare artikel 17.4) har den tidsgräns inom vilken tullmyndigheterna måste fatta ett begärt **beslut**, och underrätta den sökande, av rådet förlängts till fyra månader, vilket bättre överensstämmer med befintliga nationella regler.

Artikel 35 i kommissionens förslag, som rör **förenklingar**, har strukits, och den bestämmelsen specificeras mer ingående i den nya artikeln 116, i den nya artikeln 1.3 och artikel 183.2 c (tidigare artikel 194).

Kravet på medlemsstater att rapportera till kommissionen om **påföljder som tullen bestämmer** har införlivats i artikel 21 (tidigare artikel 22), men rådet har begränsat kravet till rapportering endast i fråga om gällande nationell bestämmelse i medlemsstaterna.

Bestämmelsen i artikel 29 (tidigare artikel 31) om utökade tidsgränser för att **bevara dokument och annan information** som tidigare bara gällde överklagandeförfarande gäller nu även domstolsförfarande.

Politiska överväganden ledde till att rådet lät rådets förordning (EG) nr 82/2001, som fastställer **ursprungsregler** för Ceuta och Melilla, förbli autonom, dock med tillägget att förordningen ska uppdateras så att den överensstämmer med andra ursprungsregler. Artikel 39 (tidigare artikel 42) har ändrats i enlighet med detta.

De detaljerade reglerna om förhållande och reglerna för reservmetoden för **värdering** har förts över till genomförandebestämmelserna och artikel 46 i kommissionens förslag har följaktligen strukits.

Rådet har i artikel 51 (tidigare artikel 56) återinfört bestämmelsen att om det finns **flera gäldenärer** ska de bli gemensamt ansvariga för tullskulden. Samtidigt avvisade man förslaget att uppmuntra tullmyndigheter att försöka driva in tullskulden i första instans från personer som medvetet överträtt tullagstiftningen. Möjligheten att inte använda sig av tidsfristen för betalning av tullar i ett sådant fall har bibehållits i artikel 72.3 (tidigare artikel 77.3).

Rådet har också återinfört en skyddsåtgärd mot eventuellt kringgående av tulltaxeåtgärder, exempelvis i form av antidumpningstullar, i tillämpningsföreskrifterna i artikel 54 (tidigare artikel 59) i fråga om **beräkning av tullbelopp**.

I fråga om **säkerheter** uppstod frågor i samband med förslaget att utvidga ansvaret för borgensmannen att täcka tullskulder som uppkommer från odeklarerade varor och från kontroller i efterhand. Genom att ändra artikel 56 (tidigare artikel 61) har rådet klargjort att detta gäller för säkerhet i allmänhet, men att medlemsstaterna kan välja själva om de vill använda säkerheter för att uppbära skulder i efterhand, men att detta bara gäller om säkerheten inte frisläppts. Den gemensamma ståndpunkten betonar också behovet av tillämpningsföreskrifter för allmänna bestämmelser för säkerheter,

främst i fråga om andra fall där ingen säkerhet behöver ställas, t.ex. för vissa trafik- och transporttyper eller i de fall säkerheten är av begränsat värde.

I fråga om borgensmän, innehåller artikel 61 (tidigare artikel 66) nu en tydligare definition av vilka institutioner som kan ställa en säkerhet utan godkännande. Förslaget om att begränsa användningen av samlade garantier till ett nedsatt belopp, eller bevilja undantag från skyldigheten att ställa en garanti, till enbart godkända ekonomiska aktörer har också tagits bort från artikel 62 (tidigare artikel 67), medan kriterier som motsvarar dem som gäller för godkända ekonomiska aktörer (framförallt erkänd solvens) måste uppfyllas om förenklarna ska användas.

Eftersom det i den nya kodexen fastställs en grund för systembaserade kontroller, godtog rådet på det hela taget principen om *egenkontroll* som några medlemsstater arbetat för i rådet. Enligt den principen ska tullformaliteterna förenklas så långt det är möjligt och, om det är lämpligt och praktiskt genomförbart, ska godkända näringsidkare reglera (eller ”kontrollera”) sig själva. Tullmyndigheternas rätt att godkänna tullbelopp som deklaranten själv fastställt återfinns nu i artikel 66.2 (tidigare artikel 71.2), och, i likhet med centraliserad klarering, finns en bestämmelse med definition i en ny artikel, artikel 116, som beskriver och förklarar det grundläggande konceptet egenkontroll, som bara kommer att gälla för godkända ekonomiska aktörer.

Artikel 84 i kommissionens förslag har strukits, definitionerna av *återbetalning och eftergift* har flyttats till artikel 4 och de övriga bestämmelserna har förts in i artikel 79 (tidigare artikel 85).

I artikel 86 (tidigare artikel 92) har rådet försökt att klargöra villkoren för när en *tullskuld* upphör att gälla i de fall varor tas i beslag och konfiskeras. Dessutom har rådet, som samtidigt erkänner den roll gäldenärer kan spela i kampen mot bedrägerier, dragit tillbaka förslaget till en bestämmelse som innebär att en tullskuld, som uppkommit under en kontrollerad leverans för att underlätta identifiering av brottslingar, kan upphöra att gälla, eftersom det inte är praxis i alla medlemsstater.

I kapitel 2 i avdelning V - *Hänföra varor till ett tullförfarande*, innehåller den gemensamma ståndpunkten en ny, särskild artikel 106 som beskriver och förklarar det grundläggande konceptet *centraliserad klarering*, som inte längre kommer att vara begränsat till godkända ekonomiska aktörer, även om sökande måste uppfylla kraven för sådana.

Kapitelstrukturen har också ändrats för att bli mer logisk: reglerna för förenklade och kompletterande deklARATIONER återfinns nu tillsammans med dem för standarddeklARATIONER och allmänna bestämmelser för dem. (Artiklarna 125 och 128 i kommissionens förslag har omnumrerats till 109 och 110, och artiklarna 114-117 till 111-114).

Rådet har dragit tillbaka den begränsning i artikel 109 (tidigare artikel 125) som innebar att *förenklade deklARATIONER* enbart ska gälla för godkända ekonomiska aktörer, vilket gör bestämmelsen om förenklade deklARATIONER vid enstaka tillfällen i artikel 127 i kommissionens förslag överflödiga. Rådet har vidare återinfört (dock i artikel 112, tidigare artikel 114), begränsningen av rätten att avstå från anmälan av

varor i de fall den förenklade deklarationen sker genom registrering i bokföringen. Artiklarna 126 och 127 i kommissionens förslag har därför strukits.

I artikel 111 (tidigare artikel 114) återupprättar den gemensamma ståndpunkten hänvisningen i tullkodexen till vissa personer som inte behöver vara etablerade i gemenskapens tullområde för att få inge en deklaration.

I ett nytt kapitel 3 - **Kontroll och frigörande av varor** – i avdelning V har av logiska skäl tullklareringsaspekterna för varor som anmälts för ett särskilt förfarande placerats för sig. (Artiklarna 118-124 i kommissionens förslag har omnummererats till 117-121, 123 och 124). En ny artikel, artikel 122, innehåller nu tillämpningsföreskrifter. [F.d. kapitel 3 – Förenklingar, som rör tulldeklarationer i kommissionens förslag, har nu blivit kapitel 2, avsnitt 3 i den här avdelningen och artikel 129 i kommissionens förslag har strukits.]

Artikel 138 (tidigare artikel 146) har också ändrats i den gemensamma ståndpunkten, eftersom avslutandet av ett transitförfarande skiljer sig markant från dess slutförande och reglerna för att avsluta förfarandet återfinns i artikel 146 (tidigare artikel 155). Den inledande artikeln 154 i kommissionens förslag har strukits, eftersom den ansågs vara onödig.

I enlighet med förslagen för en moderniserad tullkodex blir **tillfällig lagring** ett tullförfarande och, vilket även gäller tullager och frizoner, kommer ingen tidsfrist att fastställas när varor placeras i tillfälliga lager enligt ett annat tullförfarande. På så vis undviker man att en tullskuld uppkommer automatiskt efter en viss tidsfrist. I artikel 150 (tidigare artikel 159) erkänns nu att det finns fall där tidsfrister för tillfällig lagring kan fastställas, framförallt om tullmyndigheten ansvarar för driften av tullagret och det saknas kommersiella avtal, och i undantagsfall. Enligt samma artikel ska det nu antas genomförandebestämmelser för dessa undantagsfall.

Artikel 166 i kommissionens förslag, som rör förfaranden i en **frizon**, har strukits och bestämmelsen har införlivats i artikel 159 (tidigare artikel 169).

I den gemensamma ståndpunkten fastställs nu under **utförselformaliteter** i artikel 177 (tidigare artikel 187) bestämmelser för anmälan till tullen av varor som lämnar gemenskapens tullområde vid utförselpunkten, dvs. tullutförselkontoret. I den befintliga tullkodexen är sådan anmälan uttryckligen fastställd i reglerna för vissa förfaranden, t.ex. export och transit, men inte i alla fall, och det har nu blivit nödvändigt av säkerhets- och skyddsskäl.

Tillämpningen av rådets beslut 2006/512/EG² ("**kommittéförfarande**") om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, återspeglas nu i tullkodexen, eftersom alla artiklar som ger kommissionen befogenhet att anta **genomförandeåtgärder** har ändrats så att de anger vilket förfarande som gäller för varje enskilt fall. I många fall har ett mer detaljerat ramverk för kommittéförfarandet lagts till dessa bestämmelser.

² EUT L 200, 2006, s.11.

3.4. Nyckelfrågor som inte behandlas i ändringarna/uttalandena

”Centraliserad klarering” kommer att påverka de summor som varje medlemsstat kräver in, och följaktligen den andel (25 %) av de tullar de mottar i form av uppbördskostnader, mervärdesskatt och statistiska arrangemang. För att den typen av frågor inte ska försena antagandet av den moderniserade tullkodexen, har rådet enats om ett uttalande där man förespråkar utarbetandet av en mekanism som ska justera flödet av uppbördskostnader. Mekanismen bör utarbetas inom lämpliga fora och vara rättsligt bindande för medlemsstaterna, bör träda i kraft då den moderniserade tullkodexen träder i kraft och vara driftsklar då kodexen ska börja tillämpas.

I rådets uttalande framhävs också att det centraliserade klareringssystemet kan behöva justeras i fråga om mervärdesskattefrågor, statistik samt nationella förbud och restriktioner, och att de frågorna bör klargöras i lämpliga fora innan bestämmelserna om centraliserad klarering i den moderniserade tullkodexen träder i kraft.

I ett annat uttalande är rådet och kommissionen överens om att tre år efter det att den moderniserade tullkodexen träder i kraft ska en utvärdering ske av hur det centraliserade klareringssystemet fungerar.

4. SLUTSATS

Kommissionen stöder till fullo den gemensamma ståndpunkten som införlivar och förbättrar många av Europaparlamentets ändringar.

Annex 1

Correlation Table

between the 54 European Parliament's amendments, the corresponding recitals/provisions in the Commission's proposal (COM(2005)0608) and the recitals/provisions as re-numbered in the Council's common position

(European Parliament's amendments rejected either by the Commission or by the Council or by both are shown in grey shading)

No EP Amendment	No Recital/Article (Commission's proposal)	No Recital/Article (Council's common position)
1	1	1
2	new Recital 6a	Recital 8
3	Recital 8	Recital 10
4	Recital 9	Recital 11
5	Recital 36	Recital 35
6	Recital 38	Recital 39
7	2	2
8	4 (4)	4 (5)
9	4 (new 4a)	4 (6)
10	4 (new 8a)	4 (11)
11 (Comitology)	5 (1) sub-par. 2, 11 (2), 59 (c), 61, 68, 77, 81, 83, 93 (3)(a), 93 (3)(c), 95, 107, 115, 116, 117, 128, 137, 138, 141, 143 (2), 144 (2), 145, 150, 172, 174, 186, 191, 192, 193	5 (1) sub-par. 2, 11 (3) (a), 59 (c), 61 (9), 68 (3), 77 (3), 81, 83 (1) sub-par. 2, 83 (5), 95 (2) (a), (b) and (c), 107 (2) (a) and (b), 117 (1) sub-par. 3, 120 (3), 121 (2), 141, 143 (2), 145 (2), 150 (1) sub-par. 4, 150 (2) sub-par 2, 150 (3) sub-par 2, 191 sub-par. 3, 192 (2)
12	9 (2)	9 (2) (phrase deleted)
13 (Comitology)	10 (3), 16, 17, 21, 27, 35, 41, 42 (3), 42 (4), 59 (b), 60, 63, 64, 67, 93 (3)(b), 99, 109, 113 (1), 125, 143 (1), 143 (3), 152, 153, 157, 174, 186, 194 (a), 194 (c)	1 (3) sub-par 2 &3, 10 (2), 16, 17 (5), 21 (7) c), 27 (3), 41, 42 (3) & (4), 59 b), 60 (2) sub-par 2), 63 sub-par 2, 64 (1) sub-par 2, 67 (3), 93 (3), 99 (2), 107 (2) b), 109, 113 (1) sub-par 2, 114 (2)&(3), 123, 143 (1) sub-par 4, & (3) sub-par 2, 152 (2), 153 (3) sub-par 2, 157 (2) sub-par 2, 174 sub-par 1, 186 (1), 194 (1)&(2)
14	11 (new 2a and 2b)	11
15	13	Article deleted

16	14 (2)	13 (2)
17	14 (3)	13 (3)(a)
18	15 (d) &(e)	14 (d)&(e)
20	16 (e)	15 (e)
21	22 (1)	21 (1)
22	27 (2), sub-par 1	25 (2), sub-par 1
23	32 (1)	30 (1), sub-par 1
24	32 (2)	30 (1), sub-par. 2
25	32 (2) (a)	30 (1), sub-par 2 (a)
26	35 (new 2a and 2b)	1 (3) [+ 116, 183 (2) (c)]
27	38 (not in EN)	35 (not in EN)
28	42 (new 5a)	39
29	56 (new 1a)	51 (paragraph deleted)
30	64 (1) (c)	59 (1) (c)
31	67 (2)	62 (2)
32	94 (new 4a)	88 (4)
33	101 (4) (c)	95 (4)
34/35	114 (1)	112 (1)
36	115 (2)	111 (2)
37	125	109 (1)
38	141	Article deleted
39	152 (1) (b)	144 (1) (b)
40	153 (2) (new f a)	145(2)
41	152 (3) (new f a)	144 (3)
42	155 (1) (c)	146 (1) (c)
43	157 (2) (b)	148 (1) (b)
44	158 (2)	149 (2) (phrase deleted)
45	160 (3)	151 (3)
46	172 (1), sub-par 2	162 (1) (a)

47	178 (1) (b)	168 (1) (b)
48	187 (2), sub-par 2	177 (1)
49	190 (1)	180 (1)
50	190 (2), sub-par 2 (new 2a)	180 (3)
51	190 (new 3a)	180
52	193	Article deleted
53	194 (a)	183 (1)
54	195 (new 1a)	Article deleted
55	196 (new 2a)	184 (4)
56	198	186

Annex 2

JOINT STATEMENT BY THE COUNCIL AND COMMISSION ON EVALUATION OF THE FUNCTIONING OF THE CENTRALISED CLEARANCE SYSTEM

The Council and the Commission agree that three years after the entry into force of the Modernized Customs Code the Commission should evaluate the functioning of the centralised clearance system.

On the basis of contributions from Member State, the Commission services will submit a report to the Council and the European Parliament and the Commission will, if appropriate, make any necessary proposal for legislative changes.